

Notitiehoudertjes voor vakidioten: in de oppervlaktetechniek raak je nooit uitgeleerd!

Grossieren in kennis

Dit is mijn 144^e editie van Oppervlaktetechnieken (voorheen Oppervlaktetechnieken & Corrosiebestrijding). Twaalf dozijnen is een gros, dus dat treft! In die 144 edities hebben wij hoe langer hoe meer kunnen grossieren in vakkennis. Het blad is dikker en kleurrijker geworden (voor 2003 was het nog zwart-wit), en we hebben het roemruchte internet erbij. Een heldenrol is er voor mijn kampeerbus, die mij langs de randen van het land voert en naar de beurs- en congressteden van Europa. Als uw bedrijf haast niet te vinden is en ver uit de slinger ligt, bent u een nóg aantrekkelijker prooi. Háp!

Een heldinnenrol is er voor mijn vrouw die niet alleen bedrijfsbezoeken en de vakbeurs Eurofinish op de huwelijksreis en vakanties liet inmixen (aanstaande oktober weer snoepen in Gent!!!), maar ook helpt bij verfractica en mijn bedrijfsjubileum op 1 november. Maar de echte helden zijn voor mij de vakmensen die niet alleen onder werktijd het hoogstnoodzakelijke doen om het loon weer een maandje veilig te stellen, maar die een stap extra zetten voor het vak. Ze zitten in commissies en staan voor hun vak. Het is zo meer rennen en vliegen dan zitten en staan. Maar het draagt bij aan een gezonde toekomst.

Neem nou de Powder Navigator die op de VISEM Technodag in juni gepresenteerd werd. Een database met poederlakken waarbij je eigenschappen kunt wegen om een selectie te maken. Is ontgassen belangrijk, omdat de poederlak op verzinkt staal komt? Omhóóg die schuif op je schermje. Of is kantendekking belangrijk omdat het scherp gesneden staal is? Omláág met die Ontgassing en omhóóg met die Kantendekking. Spuiten we een los werkstuk op verlies, dus zonder terugwinning van de overspray? Omláág met die Terugwinbaarheid! Minder belangrijk, dus minder zwaar laten wegen in de poederkwaliteitselectie.

Mooi bedacht, al is het nog effe de vraag hoe je er voldoende poeders in krijgt en wie dat allemaal getest krijgt, want dan komen we misschien wel laboranten tekort. En mijn vraag is vooral: dit

draagt bij aan een betere procesbeheersing en een hoger kennisniveau, maar dat kennisniveau moet je eigenlijk al hebben voordat je met je klauwen aan die schuifjes gaat zitten schuiven.

De Powder Navigator is niet alleen met secretariael bureauwerk tot stand gekomen: er zit enorm veel eigen tijd van vakliefhebbers in om het te helpen bedenken. Ook hebben directies toegestaan dat de meest vakkundige medewerker er onder werktijd vergaderingen voor mocht bijwonen. Ik schop op deze plaats vaak managers van hun kruk, maar er zijn ook goede bij. Die breder, hoger en dieper kunnen kijken dan de carrièrehorizon van die paar jaar dat ze op een post zitten voordat ze weer jobrotaten. Die een ander de ruimte geven inhoudelijk bezig te zijn. Mag ook een keer gezegd worden (eenmalig, bewaart u deze editie zorgvuldig!).

Maar goed, het punt is dus: die mensen die die stap extra hebben gezet, hebben ook meer gedaan dan alleen op de spuitery verschijnen en daar de productie aan de gang houden. Ze lezen bovendien de vakbladen en bezoeken de vakdagen (Gent!).

Eerlijk zullen we alles delen, luidt het bekende gezegde. Met als illegale toevoeging: "ik een beetje meer dan jij". De een deelt zijn kennis ook een beetje meer dan de ander. Zelf hoop ik daarin voorop te lopen: ik heb het mooiste werk van het vakgebied, namelijk van alles leren en die vakkennis doorgeven aan vakgenoten die er wat mee kunnen. En zo blijf ik grossieren in vakkennis, voor een vak waarvan er niet bepaald dertien in een dozijn gaan!

Edward Uittenbroek
Eindredacteur

